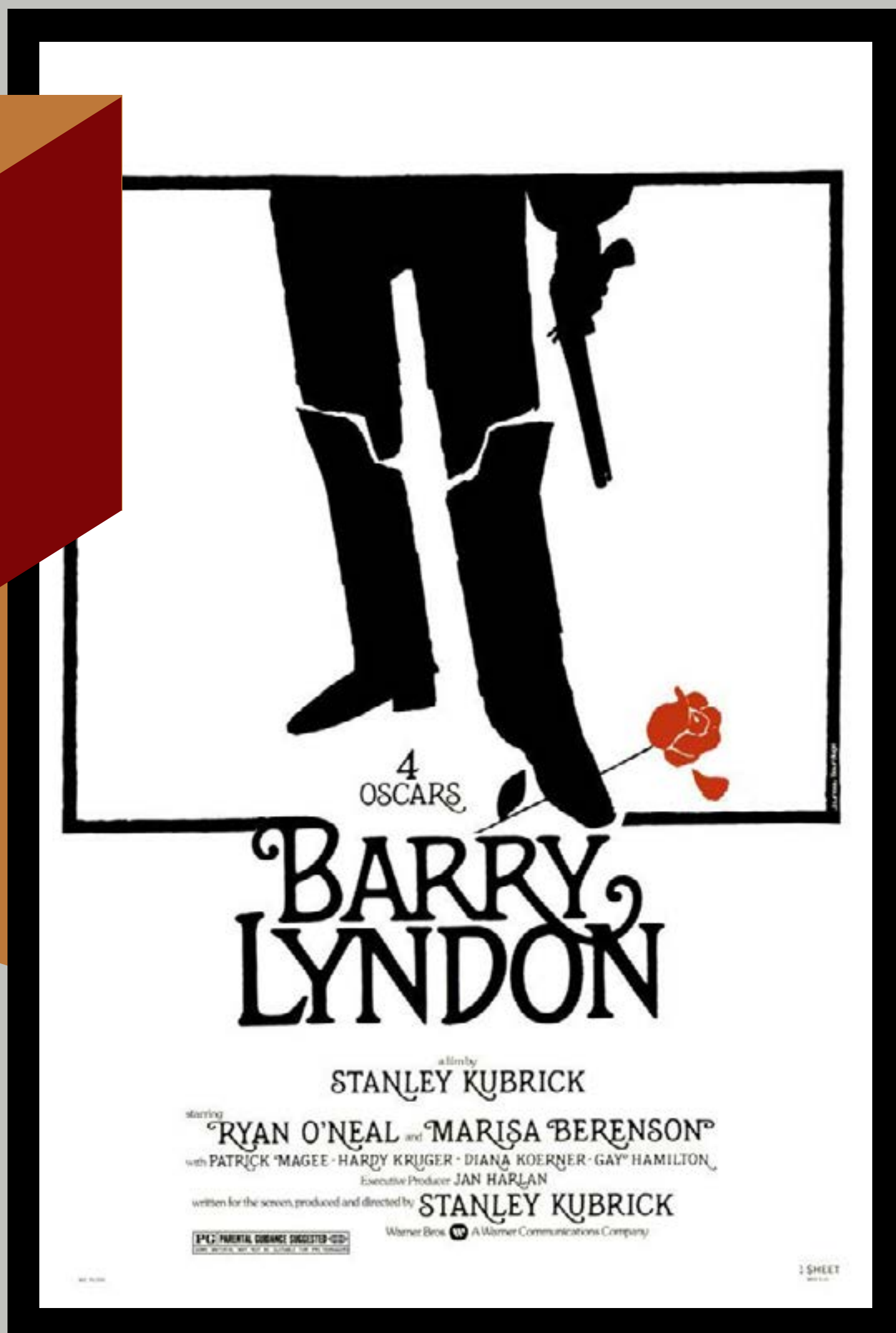


بری لندون (۱۹۷۵)

فاتح ۴ اسکار و ۳ جایزه بفتا!! فیلمی آوانگارد و جاه طلبانه. کوبریک رویای ساختن چنین فیلمی را داشت و انقلابی در ارائه و نمایش یک اثر بر روی پرده سینما به پا کرد. چالشی بلندپروازانه که با ساخت فیلمی خوش ساخت و با استفاده از نور طبیعی و بدون جلوه‌های تصویری مصنوعی خلق و تاریخی شد.



درخشش (۱۹۸۰)

استنلی باز هم مثل یک شعبده باز خرگوشی زیبا از کلاهش خارج کرد! وحشت در کنار فلسفه با بازی درخشان جک نیکلسون. کوبریک در صحبت از مضمون فیلم می‌گوید «شخصیت انسان ایرادی ذاتی دارد و یک سمتش بدی است. یکی از کارکردهای داستان‌های ترسناک این است که کهن‌الگوهای ناخودآگاه را نشانمان دهند؛ می‌توانیم جنبه تیره را ببینیم، بی‌آن که مجبور شویم مستقیم با آن روبه‌رو شویم». این فیلم همچنان مرجعی است بی‌نظیر در ژانر وحشت.